

Ірина Казимирівна Следзевська

(1928–2015)

2 червня 2015 року на 88-му році пішла з життя Ірина Казимирівна Следзевська – відомий вітчизняний кардіолог, талановитий науковець, видатний клініцист, заслужений діяч науки і техніки України, доктор медичних наук, професор, людина виняткової інтелігентності та порядності.

І.К. Следзевська народилася 23 січня 1928 р. у м. Києві в сім'ї художника-сатирика (її батько – заслужений діяч мистецтв Агніт-Казимир Следзевський). У 1952 р. закінчила з відзнакою Київський медичний інститут, а в 1955-му – аспірантуру Українського НДІ клінічної медицини (зараз – ННЦ «Інститут кардіології імені М.Д. Стражеска» НАМН України).

Від моменту закінчення аспірантури і до останніх днів – тобто понад півстоліття – І.К. Следзевська пропрацювала в Інституті кардіології, 11 років була заступником директора з науки, тривалий час очолювала відділення реабілітації. З 1994 р. обіймала посаду головного наукового співробітника відділу інфаркту міокарда та відновлювального лікування.

Першим науковим керівником І.К. Следзевської був учень М.Д. Стражеска – професор А.А. Айзенберг, тому Ірину Казимирівну можна вважати представником клінічної школи академіка Стражеска.

Кандидатська дисертація (1958) І.К. Следзевської була присвячена лікуванню різних форм ендокардитів, їй вдалося розв'язати низку дискусійних питань, які виникали з цієї проблеми в 50-х роках ХХ ст. У подальшому Ірина Казимирівна працювала над розробкою та використанням неінвазивних методів у діагностиці ураження серцево-судинної системи, зокрема ревматичних вад серця, що лягло в основу її докторської дисертації (1967).

І.К. Следзевська започаткувала розробку проблеми реабілітації хворих з інфарктом міокарда. Під її керівництвом створено і впроваджено в практику систему поетапного лікування таких пацієнтів (догоспітальний, госпітальний і санаторний етапи) в різних куточках України. Навчала лікарів першої в Києві спеціалізованої тромбоемболічної бригади швидкої допомоги, організованої у 1962 р.

Ірина Казимирівна створила наукову школу, завдяки діяльності якої була значно прискорена активізація хворих з інфарктом міокарда та вдосконалено методи її контролю, запропоновано нові критерії оцінки працездатності хворих після перенесеного інфаркту міокарда. Це мало значний економічний ефект не лише в клініці Інституту кардіології, а й по всій країні, оскільки скоротилися втрати через непрацездатність населен-

ня, зменшилися терміни перебування пацієнтів у стаціонарі, пришвидшилося їх повернення до трудової діяльності.

Під керівництвом професора Следзевської виконано 4 докторські та 16 кандидатських дисертацій. Вона автор та співавтор 9 монографій і понад 350 друкованих праць.

Довгі роки І.К. Следзевська була консультантом Центрального госпіталю МВС України, лікувально-оздоровчого управління при Кабінеті Міністрів України, членом Президії правління Асоціації кардіологів України.

Ірина Казимирівна була блискучим клініцистом, гордістю української кардіології. Лауреат Державної премії УРСР (1980), премії ім. Ф.Г. Яновського НАН України (1995), заслужений діяч науки і техніки України (1992), нагоро-

джена Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР (1986), орденом «За заслуги» III ступеня (2001).

Велика працелюбність, принциповість, наполегливість, творча вдача, доброта – всі ці чесноти Ірини Казимирівни становили приклад для колег та друзів. Її поважали і співробітники, і численні пацієнти, яким вона рятувала життя.

Ірина Казимирівна була неординарною особою. Особистістю. Інтелектом, ерудитом, людиною з гострим розумом і тонким почуттям гумору, професіоналом рідкісного обдарування.

Наукова та медична спільнота України, колеги та учні глибоко сумують за Іриною Казимирівною Следзевською. У серцях тих, хто знав і спілкувався з нею, назавжди залишиться вдячна пам'ять і особлива шана.